

Granollers Sardanista

per Miguel DOMENECH

«Un concurs de colles sardanistes és eina de doble tall»

Un concurs de colles sardanistes en ell mateix, és cosa bona. Pressuposa, en els grups concursants, un estímul a ballar bé. Pressuposa també l'observància estricta de les regles coreogràfiques de la sardana. Gosariem afegir encara, que pressuposa la creació i el cultiu d'una estètica sardanista, d'un estil, d'una elegància. A més, en el concurs, el públic hi compta.

Un públic que, en bona part, és el que després assistirà a la ballada. Com espectacle doncs, el concurs comporta una exemplaritat útil a la sardana. Hi ha un bon nombre de sardanistes als qui el concurs exigeix de ballar bé. Hi ha un bon nombre de públic al qui l'espectacle permet de veure ballar bé. I això és, evidentment, constructiu. Contribueix, en poca o molta mesura, a mantenir la integritat i puresa de la sardana, a evitar, o retardar almenys, possibles mixtificacions. És clar que també trobaríem una que altra excepció, sortosament esporàdica. En una important vila empordanesa, per exemple, hem vist anunciat —fa uns quants anys—, un concurs amb una sardana de punts «variats», dotada amb premis especials. És a dir, un concurs de punts no sardanistes. De punts extra-sardanistes. I això ja no és constructiu. Cal evitar aquest camí que podria dur-nos a un mal gust, i, fatalment, a la decadència, a la sardana múltiple, a la no-sardana.

Fets com l'esmentat, però, constitueixen l'excepció i el mal no és atribuïble al concurs en ell mateix, sinó a l'actuació arbitrària d'organitzadors i jurats. Seguim creient que el concurs, ben entès, és útil a la sardana. Per tant no és aquest possible desviament el doble tall a que hem alludit en l'enunciat.

Ultra la mixtificació i el falsejament hi ha en la sardana altres desviacions possibles, tant més nocives com més dissimulades o engranyoses. Per exemple l'amanerament, el virtuosisme desorbitat, la deshumanització. Aquestes desviacions, que ens podrien menar vers una altra forma, tant o més perillosa que la primera, constitueixen el tall negatiu del concurs de colles sardanistes. I és que en els concursos hi domina molt més el sentit de competició que el sentit d'exhibició. Les llistes de premis ho palesen ben bé prou: Uns pocs premis cobejosos. Uns pocs trofeus llaminers. El guany o l'honor semblen ser les principals fites en el concurs sardanista. Cert que en teoria almenys, la possibilitat de perfecció no és negada a cap colla. En la pràctica, però, són creades autèntiques «classes» diferencials: les colles privilegiades que retornen de cada concurs amb una cinta més en el banderí. Les colles modestes, amb llurs banderins, orfes de tot guardó. El concurs s'ha fet per unes poques colles. L'exhibició, però, l'han feta totes.

Si la competició representa l'estímul, l'exhibició deu consistir l'objecte principal del concurs. Per tant, la fórmula ideal serà aquella que millor estableixi un perfecte equilibri entre ambdós aspectes. És a dir, aquella que dongui un tracte més igualitari a totes les colles, almenys en la distribució del premi material, que s'hauria d'entendre, no com a una recompensa al mèrit sinó com a un premi a l'assistència. Encara que això comportés la disminució, en nombre i qualitat, de les colles «genials».

La sardana no necessita de la mecanització coreogràfica ni de l'uniformisme absolut. Ni els necessita ni els admet. El conjunt, en la ballada, —on es produeix, esponjàniament, la veritable sardana—, no pot anuïllar mai la individualitat. Déu ens dó, doncs, moltes, moltíssimes colles, baldament siguin de les que es classifiquen sempre en els darrers llocs. La seva sardana, amb tot és prou vàlida per a servir d'exemple al sardanista de la ballada. I amb això en tenim ben bé prou, puix enclou tota l'eficàcia que demanen al concurs.

I aleshores potser, sense refusar-les, pensarem menys en el conjunt, l'elegància, l'estil, i l'estètica, i més, molt més, en l'ètica sardanista. Que és, en definitiva, el que cal.

EDICTO

DON JOSE RAMON FERRANDIZ GABRIEL, acctal. JUEZ DE 1.º

INSTANCIA DE LA CIUDAD DE GRANOLLERS Y SU PARTIDO

NUMERO UNO.

Por el presente edicto, hago saber: Que en este Juzgado de mi cargo se tramitan autos de juicio ejecutivo, a instancia de D. Pedro Canals Valldeoriola, contra D. Juan Jiménez Lorente, sobre el pago de 27.474'— Ptas., intereses y costas, en los que por providencia de esta fecha se ha acordado sacar a pública subasta por término de ocho días, los bienes muebles que después se detallarán, embargados como de la propiedad del deudor.

Dichos muebles se hallan a disposición de los que deseen examinarlos, en el domicilio del depositario D. Juan Jiménez Lorente, vecino de Granollers, calle Anibal, tienda, y han sido tasados pericialmente en la suma de veintinueve mil quinientas pesetas.

El remate tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, el día veintiocho de febrero próximo, a las doce horas, y se regirá por las siguientes condiciones:

1.º — Se adjudicarán en un solo lote, compuesto por todos los bienes que se dirán.

2.º — No se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avaluo.

3.º — Para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar en la mesa del Juzgado, o, establecimiento destinado al efecto, una cantidad igual, por lo menos, al diez por ciento efectivo del valor de los bienes, que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos.

4.º — Podrá hacerse el remate en calidad de ceder a tercero.

BIENES OBJETO DE SUBASTA:

- Un tocadiscos automático con dos columnas amplificadas y un plato marca Garrard.
- Un televisor marca Emerson de 24 pulgadas.
- Una lavadora automática marca COINTRA.
- Un frigorífico marca Signal de 315 litros.

Dado en Granollers a veinte de enero de mil novecientos setenta y siete.

Ayuntamiento de Granollers

EDICTO

CAJA DE PENSIONES PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS, actuando en nombre propio ha solicitado permiso para instalar aire acondicionado en el local existente en la planta baja del edificio sito en la calle Colón esquina calle A. Guimerá.

En cumplimiento del Art. 34 núm. 2, apartado a) del Regto. de actividades molestas, insalubres, nocivas y peligrosas de 30 de noviembre de 1961, se abre información pública por término de diez días hábiles, para que quienes se consideren afectados de algún modo por la actividad que se pretende establecer, puedan hacer las observaciones pertinentes.

El expediente se halla de manifiesto en la Secretaría de este Ayuntamiento.

Granollers, 20 de enero de 1977.

EL ALCALDE